

измамать, поялъ отъ принесено-то ястие и казалъ: „При-
стѣпи, сыне, и пригърни мя. Като го пригърнахъ, той му
далъ благословеніе и между друго казалъ и това: „Да бж-
дешъ господинъ надъ брата-си; дѣца-та майчини ти да ти
бждѣтъ покорны; да бжде проклетъ, който тя проклина, и
да бжде благословенъ, който тя благославя.“

Токо-что излѣзълъ Іаковъ отъ бащѣ си, влѣзълъ въ
колыбѣ-тѣ Исавъ. „Кой дойде?“ попиталъ Исаакъ. „Азъ,
Исавъ первенецъ твой!“ отговорилъ Исавъ: „Сыне мой,“
казалъ Исаакъ, „братъ ти Іаковъ взе понапрѣжъ благосло-
веніе-то, что-то бѣше приготвено за тебе.“ Кога чулъ
това Исавъ, хванѣлъ да выка, да плаче, и послѣ казалъ:
„Отче, не останѣ ли вече у тебе друго благословеніе за
мене? Умиленъ отъ неговы-тѣ слѣзы, старецъ-тѣ благосло-
вилъ и него, рекши: „Господь Богъ да всели и тебе въ
странѣ плодоноснѣ; но ты ще живѣешь отъ сабля и ще
ся намирашь подъ власть-тѣ на брата си.“ Всичко това
е было устроено отъ Божій Промыслъ, който често от-
нима свои-тѣ дарове отъ неблагодарны-тѣ и недостойны-тѣ
и ги дава на человѣцы богобоязливы.

Оттогава Исавъ возненавидѣлъ брата си и турилъ си на ума:
„Веднажъ само да умре баща ми, Исаакъ, азъ щѣ убий
брата си.“ Кога ся научила Ревекка за неговы-тѣ мысли,
совѣтовала Іакова да бѣга отъ бащиния си домъ и да иде
въ Месопотаміѣ до брата ѣ Лавана. „Нека си избере тамъ
женѣ,“ казала тя Исааку, азъ не искамъ да ся жени за
Ханаанскѣ дѣвицѣ: Исавова-та жена е Ханаанка, тя ми
утрови живота; ако ся ожени още и Іаковъ за Ханаанкѣ,
то тогава за какво и да живѣѣхъ на свѣта?“